

متن پرسش

با سلام: «عالم خیال، همان علم خدا پیدایی است، این همان علم به تجلیاتی است که مخصوصاً به عارفان اعطاء شده است. علم خیال از این قدرت خاص برخوردار است که به محالات، وجود می‌بخشد، زیرا واجب الوجود نه صورت دارد و نه صفت، ولی حضرت خیال او را دقیقاً در یک صورتی متجلی می‌سازد. لذا از یک طرف می‌فرماید: «لَنْ تَرَانِي» هرگز مرا نخواهی دید، و از طرفی حضرت رسولالله می‌فرمایند: «من پروردگارم را در زیباترین صورت مشاهده کردم» ببخشید استاد در سخنان بالا که پیامبر (ص) می‌فرماید: من پروردگارم ... آیا منظور آن است که خدا در صورتی در خیال پیامبر ظاهر شده است؟ لطفاً توضیح دهید. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حضرت حق به نور اسماء در مظاهر مختلف جلوه می‌کند بدون آن که بحث ذات در میان باشد. پس بحث در جلوات حق است در اسماء. حضرت موسی «علیه‌السلام» در پی رؤیت حق بودند از جهت ذات الهی که ندا آمد «لن ترانی». ولی حضرت محمد «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» نظر به اسم جامع «الله» داشتند و به حکم «ادعوا الی الله» به حضرت «الله» دعوت می‌کردند و حضرت حق را در جامع‌ترین اسم، مدّ نظر داشتند که این غیر از ذات است. موفق باشید